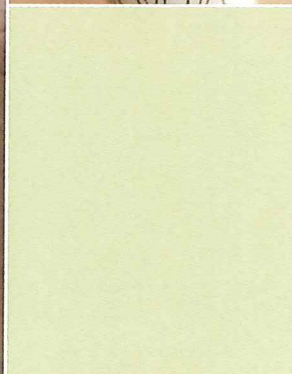

Orientering om
DÅPEN

Hjertelig til lykke med den nyfødte!

Kirkekontoret vil med denne brosjyren ønske dere velkommen til dåp og informere om barnedåp og hvordan man går fram rent praktisk.

Barnet ditt er et under det ikke fins maken til – ennå bitte lite, men likevel en selvstendig person. Dette lille mennesket har du fått et helt spesielt ansvar for. I årene som kommer skal dere utforske verden sammen.

Denne informasjonsbrosjyren blir sendt dere fra det lokale kirkekontoret fordi en eller begge foreldre er medlem av Den norske kirke.

Dåp – en verdifull tradisjon

Gjennom generasjoner har foreldre båret sine barn til dåp. Den kristne troen som de selv vokste opp med og som betydde noe for dem, skulle føres videre til egne barn. Når vi bringer våre barn til dåp i dag, føyer vi oss inn i rekken av mennesker som har opplevd det verdifullt å ha kristen tro og tradisjon som basis i livet.

- 81% av befolkningen er medlemmer av Den norske kirke.
- 3 av 4 nyfødte barn blir døpt i Den norske kirke.
- Omkring 40 000–45 000 døpes i Den norske kirke hvert år.

Når bør barnet døpes?

Kirken anbefaler som regel at barnet døpes innen det er fire måneder gammelt. Det er likevel ingen aldersgrense for dåp. Noen velger å la barna bli døpt når de er eldre, f.eks. ved adopsjon.

Hvert år døpes også mange ungdommer, gjerne i forbindelse med konfirmasjon. Dåpsritualet blir da tilpasset ungdommene.

Et valg for barnet

Som foreldre må vi ofte ta avgjørelser på vegne av barnet. Det gjelder også i spørsmålet om dåp. Vi må velge det vi mener vil gi barnet den beste oppveksten og et godt grunnlag for å finne sin egen vei videre i livet.

Når barn tas med til kirken og blir kjent med det som skjer der, blir kirken i nærmiljøet «min kirke» som barnet både kan være stolt over og glad i. Ungdom som kjenner kirken fra barneårene, vil ha rikere erfaringer å bygge på når de skal ta egne valg om tro.

Kanskje synes du det er vanskelig å avgjøre om barnet skal døpes. Ta gjerne kontakt med presten for en samtale både om dåp og om andre spørsmål.

Navn

Straks etter at et barn er født, sender fødselsklinikken melding til folkeregisteret. I løpet av noen dager mottar de nybakte foreldrene skjema for utfylling av barnets navn. Etter navneloven skal det velges navn til barnet innen det er seks måneder gammelt. Barnets navn skal være meldt til folkeregisteret før dåpsdagen.

Forberedelser til dåpen

Dersom dere ønsker at barnet skal døpes, må dere kontakte kirkekontoret der dere bor. Kontaktinformasjon finnes på nettsidene til Den norske kirke (www.kirken.no).

Det varierer fra menighet til menighet hvor ofte det er dåp i gudstjenesten. Noen steder er det dåp nesten hver søndag, mens andre har dåp sjeldnere. Enkelte menigheter arrangerer egne dåpsgudstjenester lørdag, eller søndag etter vanlig høymesse. Dere får vite mer om dette når dere kontakter kirkekontoret. Det er viktig å ta kontakt i god tid.

Noen ønsker å døpe barna sine i en annen menighet enn der de selv bor. Hvis det er aktuelt for dere, må dere kontakte det aktuelle kirkekontoret, men også melde fra til deres lokale kirkekontoret.

Før dåp er det vanlig med en dåpssamtale. Noen steder kommer prest eller en annen medarbeider hjem til dere for å snakke om dåpen og det som skjer i kirken. Andre steder inviteres dåpsforeldre til en samling i kirken eller på kirkekontoret, hvor det informeres om dåpen og hvilket tilbud kirken gir til barna og deres foreldre. Avtale om dåpssamtale gjør dere samtidig som dere bestiller dåp.

Hva skjer i dåpen?

Den kristne dåp har sitt utgangspunkt i Jesu egne ord i dåpsbefalingen han gav disiplene. Jesus samlet alle slags mennesker rundt seg i et mangfoldig fellesskap. Slik er også fellesskapet det lille barnet og vi får være med i. I dåpen gjør Gud oss til sine barn. På en måte som ingen kan forstå fullt ut, gir han oss troen og håpet om frelse. Som døpte er vi fortsatt mennesker som både kan tvile og feile, men dåpen forteller oss at vi er elsket av Gud og tilhører ham – hele livet.

Det som skjer ved døpefonten, viser også hva dåpen innebærer. Det viktigste er:

- Dåpsvannet innvies med *bønn* – dåpen er en hellig handling.
- Barnets *navn* sies – barnet er en selvstendig person og enestående for Gud.
- Et *kors* blir tegnet over barnet – barnet skal tilhøre den korsfestede og oppstandne Kristus.
- *Vann* i døpefonten – vannet «drukner» det gamle, renses og gir nytt liv.
- Vannet *døpes tre ganger* over barnets hode – barnet døpes til den treenige Gud: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.
- Barnet *velsignes* – dåpshandlingen avsluttes med at presten lyser Guds nåde og fred for den lille videre i livet.

Dåpsbefalingen

Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende. (Evangeliet etter Matteus 28,18–20)

La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. (Evangeliet etter Markus 10,14)

Om faddere

Barnet som døpes skal ha faddere. De skal være vitner om at barnet er døpt og følge barnet gjennom oppveksten med omsorg og interesse. Mange velger faddere som er nære slektninger av barnet eller venner av barnets foreldre. Fadderne påtar seg viktige oppgaver med å følge opp barnet, slik at det kan leve og vokse i den kristne tro. Fadderne bør velges med dette for øye.

Barnet skal ha minst to faddere, og de må ha fylt 15 år. Foreldrene kan ikke være faddere. Minst to av fadderne må være til stede ved dåpshandlingen. Som faddere kan det bare velges personer som er medlemmer i Den norske kirke, eller andre kristne som ikke forkaster barnedåpen. Fadderoppgaven innebærer ingen juridiske forpliktelser.

Fadderne får som regel en hilsen fra menigheten til dåpsdagen. Der gis det informasjon om handlingen og oppgaven. Fadderens navn blir ført inn i kirkeboka sammen med andre opplysninger om barnets dåp.

Fra gammelt av har det vært en spesiell ære å få bære barnet til døpefonten. Ofte var det en eldre kvinne som fikk være «gudmor», mens en yngre kvinne tok av dåpslua.

Å be for barnet

Under gudstjenesten ber menigheten for dåpsbarnet spesielt. Og hver søndag deretter er barnet inkludert i kirkens felles bønn om at Gud må holde sin vernende hånd over barn og unge. Hver gang vi ber for barnet, løfter vi det fram både for Gud og i vår egen tanke. Når foreldrene, fadderne og kirken ber for barnet, er det omsluttet av mye omsorg!

Sammen om oppgaven og ansvaret

I dåpen begynner et livslangt fellesskap med Gud og med kristne over hele verden. I dåpen blir vi Guds barn, men barna trenger opplæring og oppmuntring underveis for å kunne leve og vokse i sin tro. Dåp og opplæring hører uløselig sammen. Å legge til rette for dette er en oppgave og et ansvar som både foreldre, faddere og menighet står sammen om. Vi kaller det gjerne kirkens trosopplæring.

Også barn som ikke er døpt, er velkommen til å delta i menighetens tilbud.

For alle barn

I dåpen opplever vi at Gud kommer til oss, uansett våre forutsetninger. Alle er like verdifulle. Barn med funksjonshemminger og særlige behov har en selvfølgelig plass i kirken. Ta opp med de ansatte i menigheten hva som vil kunne tilrettelegges av tilbud for deres barn.

Målet for kirkens trosopplæring er å legge til rette for at den døpte kan leve og vokse i et livsforhold til den treenige Gud. Dåpen er veien inn i dette fellesskapet.

Velkommen til dåp!

Visste du dette?

- Noen steder kalles dåp for «kristning» – barnet blir kristnet i dåpen.
- Fadder er opprinnelig samme ord som far/fader.
- «Døpe» og «dyppe» stammer fra et germansk ord som betyr «senke ned i vann».
- «Font» kommer av latin «fons» – «kilde». Døpefonten er tenkt som en kilde med vann som gir evig liv.
- «Frelse» er satt sammen av «fri» og «hals». Når slaver ble frigitt, ble lenken rundt halsen deres fjernet.
- Dåpskjolen er vanligvis hvit – fargen for renhet. Drakten symboliserer at den døyte blir «ikledd» et nytt liv.
- Dåp og nattverd er «sakramenter» – hellige handlinger som er innstiftet av Jesus.
- Man må være døpt for å bli konfirmert.

Gjennom dåpen blir barnet medlem av kirken. Barn som ikke døpes, men har foreldre som er medlem av Den norske kirke, er registrert som tilhørige fram til de fyller 18 år. Den som er fylt 15 år, kan selv melde seg inn i eller ut av kirken.

Nettsteder for mer informasjon

Menighet/kirke: www.kirken.no – klikk videre på ditt bispedømme / din menighet

Lov om personnavn (LOV 2002-06-07 nr 19): www.lovdatab.no

Materiell: www.iko.no/forlag og www.tripptrapp-klubben.no

Her treffer du oss:

© IKO-Forlaget, Oslo 2004 / 2. utgave 2012
3. opplag 2014
Tekst: Anne M. Eilertsen / Cand.text.
Bibelttekster fra Bibel 2011 © Bibelselskapet

Miljømerket trykksak 241 711, Trykk: Wera as

Foto av barnehånd, fugl og kirke: Identicon
Foto av sovende barn: © Image Bank
Øvrige foto: Anders Olsen
Grafisk formgivning: Identicon

B

ISBN 978-82-8249-091-7

